

stilling med Mændene. Om vi kunde vise saa megen Resignation, saa megen Ridderlighed, saa megen Respekt overfor anderledes tænkende, at vi kunde sige til hverandre: »Vi er måske uenige om alle andre Ting; men i den ene Ting mødes vi, at vor fælles Kamp hører ikke op, før den Dag, Landsforbundets Program er ført ud i Livet, før den Dag, Kvindernes fulde Ligestilling med Mændene er gennemført. Først da skilles vore Veje.

Elna Munch.

Udlandet.

De engelske Kvinder som Agitatorer.

Den Del af de engelske Kvinder, som anser det for det bedste Middel til at opnaa Valgret at vække den størst mulige Opsigt, har i den sidste Tid haft fuldt op at gøre ved de mange Suppleringsvalg til Parlamentet. Som omtalt i forrige Nummer har de sat al deres Energi ind paa at modarbejde Regeringen for at skræmme den til at gaa ind paa Kvindernes Krav om Valgret. Særlig ivrig har de agiteret mod den unge, rigt begavede og meget frisindede Handelsminister Mr. Churchill. I Manchester, hvor han stillede sig til Omvalg, lykkedes det den konservative Kandidat at slaa ham med ca. 500 Stemmers Flertal, og Kvinderne var bag efter meget ivrige for at paastaa, at de i det mindste havde ført de halvtredje Hundrede Stemmer over, som havde været afgørende.

Churchill stillede sig imidlertid umiddelbart derefter i den skotske Kreds Dundee, og Kvinderne optog her en ikke mindre ivrig Agitation mod ham. Som Eksempel paa dennes Art kan et enkelt Optrin anføres. Churchill havde bekendtgjort et Møde, der skulde holdes under aaben Himmel ved Middagstid. Kort før Mødetiden ankom en Vogn med agiterende Damer; over den vajede Faner med Indskriften: »Stemmeret for Kvinder«. En Frøken Malony sprang op og ringede med en stor Klokke, hvorpaa hun meddelte, at hun ikke

vilde tillade Churchill at tale, før han havde taget nogle Fornærmelser mod Kvinderne tilbage. Han havde sagt, paastod hun, at Kvinderne under en Valgkamp havde ladet sig bære gennem Gaderne paa Mænds Arme. Det sigtede til en Tale, som Churchill havde holdt i en liberal Kvindeforening, hvor han havde talt om de Kvinder, der forbandt sig med Reaktionen og Drukkenskaben og støttede sig til de daarlige Elementer, der altid var med i en Agitation, som sættes i Scene af Beværterne. Disse agiterer nemlig for Tiden mindst lige saa ivrig som Kvinderne mod Ministeriet, der har forelagt en Bevrerterlov, der er dem ubehagelig.

Saa kom Churchill kørende til Mødet i en Automobil. Frk. Malony sprang op paa Kuskesædet og raabte: »Jeg tillader ikke Hr. Churchill at tale, før han kalder sine Fornærmelser tilbage.« Churchill appellerede til Forsamlingen og fremhævede, at Mødet var ordnet, før »den ærede Dame« kom til Stede. »Politik er Alvor, ikke Gøgl«, sagde han. Imidlertid ringede Frk. Malony standhaftig med Klokken, medens Folk raabte op til hende: »Gaa hjem og pas din Suppe«. Da der blev et Øjebliks Stillehed, raabte Churchill: »Jeg vil ikke prøve paa at raabe om Kap med en Dame, der er i Ophidselsestilstand.« Saa tog han en Cigaret frem og begyndte at ryge, medens Frk. Malony vedblev at paastaa, at han havde fornærmet Kvinderne ved at sige, at de stod paa Øllets Side, skønt de altid havde været Afholdsvener. Da Churchill var færdig med Cigaretten, rejste han sig og raabte gennem Klokkelarmen: »Jeg beder Dem lægge Mærke til Fremgangsmaaden, som anvendes af disse Damer, der ønsker at faa Valgret. Læg Mærke til, hvorledes de opfører sig; læg Mærke til deres Respekt for andre Folks Ret.« Til sidst erklærede han, at han ikke ønskede at prøve paa at overdøve Klokken; han sagde Farvel til Forsamlingen og kørte sin Vej.

Valgets Udfald blev en stor Sejr for Churchill. Han valgtes med over 7000 Stemmer, medens en Konserva-

tiv fik 4300, en Arbejderkandidat 4000, en Afholdskandidat 6—700. I det hele turde det vel være noget tvivlsomt, om den stedse mere overdrevne Agitationsform, denne Fløj af de engelske Kvinder anvender, ikke gør deres Sag mere Skade end Gavn.

—h.

Kvindelig Kandidat til Kommunalraadet i Paris.

De franske Kvinder har som bekendt ikke endnu opnaaet kommunal Valgret og Valgbarhed. Ikke desto mindre optraadte der ved det sidste kommunale Valg i Paris en kvindelig Kandidat. Det var en ung Frk. Laloë, som paa denne Maade vilde demonstrere for Kvindernes Stemmeret. Hun proklamerede sig som Socialisternes Kandidat og opstilledes imod en moderat Republikaner, M. Escudier. Det lykkedes hende at faa overladt en Skolebygning til at holde Møde i; hun talte der til en Forsamling paa 4000 Mennesker, som modtog hendes Tale med stærkt Bifald.

Hun opnaaede ved Stemmeafgivningen 987 Stemmer, medens Modkandidaten fik 3501. Dette Resultat maa anses for særdeles gunstigt i Betragtning af, at hendes Kandidatur var ulovlig, og at kun Mænd kunde afgive deres Stemmer.

De svenske Kvinder og den politiske Valgret.

— Den svenske Rigsdag har atter forkastet Forslaget om Kvindernes politiske Valgret. I Førstekammer fik det 49 Stemmer mod 79; i Andetkammer 93 mod 110. Kvinderne vil saaledes ikke faa politisk Valgret ved den Grundlovsforandring, som man nu vil skride til i Sverrig.

Vi har modtaget følgende med Anmodning om Optagelse:

Indbydelse til 2det Delegeretmøde for International Woman Suffrage Alliance og 4de internationale Kvindestemmeretskonference.

I. W. S. A. afholder Delegeretmøde i Amsterdam 15.—20. Juni (inklusive) 1908. De nationale Kvindestemmeretsforbund i følgende 13 Lande, som er Medlemmer af den Internationale Alliance, har hver Ret til at sende 6 Delegerede og 6 Suppleanter, nem-